

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 maja 2023 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił K. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 kwietnia 2023 roku, którym ustalono, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 grudnia 2023 roku, a niezdolność powstała 13 października 2022 roku.

Na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu na dzień przed powstaniem niezdolności do pracy tj. od 13 października 2012 roku do 12 października 2022 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych oraz 1 rok 8 miesięcy i 21 okresów nieskładkowych. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 10 dni. Natomiast na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu na dzień przed zgłoszeniem wniosku tj. od 23 lutego 2013 roku do 22 lutego 2023 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 5 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata i 2 dni okresów nieskładkowych, które ograniczone do 1/3 udowodnionych okresów składkowych przyjęto w wymiarze 1 rok, 1 miesiąc i 20 dni. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 20 dni.

Łączny udowodniony okres składkowy wyniósł 4 lata i 29 dni. Wobec niespełnienia łącznie wszystkich powyższych warunków brak jest podstaw prawnych do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Do stażu pracy nie zaliczono wnioskodawcy okresu rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy bez prawa do wypłaty zasiłku dla bezrobotnych. Z uwagi na brak dokumentacji nie zaliczono także okresu zatrudnienia w roku 1994. Jeżeli ubezpieczony był zatrudniony w tym okresie, to należy złożyć świadectwo pracy, umowę o pracę, angaż bądź legitymację ubezpieczeniową z odpowiednim wpisem. Pouczono wnioskodawcę, że może złożyć pisemne oświadczenie podając okres zatrudnienia, nazwę i adres pracodawcy. Jednocześnie poinformowano, że staż ten pozostanie bez wpływu na prawo do świadczenia.

(decyzja – k. 44 akt rentowych ZUS)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł K. P., zaskarżając ją w całości i wnosząc o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ocenie ubezpieczonego został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy, a zatem powinien otrzymać rentę. Ponadto pracował od września 2017 roku do stycznia 2023 roku, w tym czasie przebywał też na zwolnieniu lekarskim. Natomiast w okresie od dnia 21 maja 2023 roku do 13 czerwca 2023 roku przebywał w szpitalu, gdzie przeszedł operację nogi po ugryzieniu przez psa.

(odwołanie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację jak w zaskarżonej decyzji. Ponadto wskazano, że zarzuty podniesione w treści odwołania nie mają wpływu na zaskarżoną decyzję, gdyż wszystkie okresy, o których mowa w treści odwołania zostały uwzględnione przy rozpatrywaniu wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4-4 v.)

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2023 roku Sąd ustanowił dla K. P. pełnomocnika z urzędu.

(postanowienie – k. 17)

W piśmie procesowym z 7 września 2023 roku pełnomocnik ZUS podniósł, że w związku z kolejnym wnioskiem wnioskodawcy o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, decyzją z dnia 25 sierpnia 2023 roku odmówiono mu prawa do tego świadczenia.

(pismo procesowe – k. 22)

W piśmie procesowym z 20 października 2023 roku pełnomocnik wnioskodawcy podniósł, że okresy wskazane w zaskarżonej decyzji oraz w decyzji z dnia 25 sierpnia 2023 roku różnią się, a zatem ZUS powinien dokonać ich ponownego przeliczenia.

(pismo procesowe – k. 33)

Na rozprawie 24 stycznia 2024 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie, wnosząc o przesłuchanie wnioskodawcy na okoliczność stanu jego zdrowia, oświadczył, iż innych wniosków dowodowych nie zgłasza. Wniósł także o przyznanie mu kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu, oświadczając, że koszty te nie zostały pokryte ani w całości, ani w części. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

(stanowisko procesowe – rozprawa z 24 stycznia 2024 roku e-protokół (...):01:08 – 00:04:28 – płyta CD – k. 44)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. P. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

W dniu 27 lutego 2023 roku wnioskodawca złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek – k.1-6 akt ZUS)

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 kwietnia 2023 roku ustalono, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 31 grudnia 2023 roku, a data powstania całkowitej niezdolności do pracy to 13 października 2022 roku. U wnioskodawcy rozpoznano guz płuca do diagnostyki, niedowagę, padaczkę i stan po operacji nerki z powodu kamicy.

(orzeczenie – k.32 akt ZUS, opinia lekarska – k.48-49 w aktach orzeczniczych ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 22 maja 2023 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił K. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 kwietnia 2023 roku, którym ustalono, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 grudnia 2023 roku, a niezdolność powstała 13 października 2022 roku.

Na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu na dzień przed powstaniem niezdolności do pracy tj. od 13 października 2012 roku do 12 października 2022 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych oraz 1 rok 8 miesięcy i 21 okresów nieskładkowych. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 10 dni. Natomiast na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu na dzień przed zgłoszeniem wniosku tj. od 23 lutego 2013 roku do 22 lutego 2023 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 5 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata i 2 dni okresów nieskładkowych, które ograniczone do 1/3 udowodnionych okresów składkowych przyjęto w wymiarze 1 rok, 1 miesiąc i 20 dni. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 20 dni.

Łączny udowodniony okres składkowy wyniósł 4 lata i 29 dni. Wobec niespełnienia łącznie wszystkich powyższych warunków brak jest podstaw prawnych do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Do stażu pracy nie zaliczono wnioskodawcy okresu rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy bez prawa do wypłaty zasiłku dla bezrobotnych. Z uwagi na brak dokumentacji nie zaliczono także okresu zatrudnienia w roku 1994. Jeżeli ubezpieczony był zatrudniony w tym okresie, to należy złożyć świadectwo pracy, umowę o pracę, angaż bądź legitymację

ubezpieczeniową z odpowiednim wpisem. Pouczono wnioskodawcę, że może złożyć pisemne oświadczenie podając okres zatrudnienia, nazwę i adres pracodawcy. Jednocześnie poinformowano, że staż ten pozostanie bez wpływu na prawo do świadczenia.

(decyzja – k. 44 akt rentowych ZUS)

W dniu 21 czerwca 2023 roku wnioskodawca złożył do ZUS ponowny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

(bezsporne)

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2023 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił K. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 14 lipca 2023 roku, którym ustalono, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy od 31 grudnia 2023 roku, a niezdolność powstała 13 października 2022 roku.

Na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu na dzień przed powstaniem niezdolności do pracy tj. od 13 października 2012 roku do

12 października 2022 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych oraz 1 rok 8 miesięcy i 21 okresów nieskładkowych, które ograniczone do 1/3 udowodnionych okresów składkowych przyjęto w wymiarze 1 rok, 1 miesiąc i 18 dni. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 10 dni. Natomiast na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu na dzień przed zgłoszeniem wniosku tj. od

21 czerwca 2013 roku do 20 czerwca 2023 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 4 miesiące i 25 dni okresów składkowych oraz 2 lata i 7 dni okresów nieskładkowych, które ograniczone do 1/3 udowodnionych okresów składkowych przyjęto w wymiarze 1 rok, 1 miesiąc i 19 dni. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 14 dni.

Łączny udowodniony okres składkowy wyniósł 4 lata i 29 dni. Wobec niespełnienia łącznie wszystkich powyższych warunków brak jest podstaw prawnych do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Do stażu pracy nie zaliczono wnioskodawcy okresu rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy bez prawa do wypłaty zasiłku dla bezrobotnych. Z uwagi na brak dokumentacji nie zaliczono także okresu zatrudnienia w roku 1994. Jeżeli ubezpieczony był zatrudniony w tym, okresie to należy złożyć świadectwo pracy, umowę o pracę, angaż bądź legitymację ubezpieczeniową z odpowiednim wpisem. Pouczono wnioskodawcę, że może złożyć pisemne oświadczenie podając okres zatrudnienia, nazwę i adres pracodawcy. Jednocześnie poinformowano, że staż ten pozostanie bez wpływu na prawo do świadczenia.

(decyzja – k. 23)

Na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu na dzień przed powstaniem niezdolności do pracy tj. od 13 października 2012 roku do

12 października 2022 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych oraz 1 rok 8 miesięcy i 21 okresów nieskładkowych. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 10 dni. Natomiast na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu na dzień przed zgłoszeniem wniosku tj. od 23 lutego 2013 roku do 22 lutego 2023 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 5 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata i 2 dni okresów nieskładkowych, które ograniczone do 1/3 udowodnionych okresów składkowych przyjęto w wymiarze 1 rok, 1 miesiąc i 20 dni. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 20 dni.

Łączny udowodniony okres składkowy wyniósł 4 lata i 29 dni.

(karta przebiegu zatrudnienia – k. 41-43 akt rentowych ZUS)

Do okresów składkowych, wnioskodawcy zostały uwzględnione następujące okresy ubezpieczenia:

od 15 marca 2002 roku do 31 maja 2002 roku;

od 25 marca 2003 roku do 16 maja 2003 roku;

od 2 czerwca 2003 roku do 31 października 2003 roku;

od 1 września 2017 roku do 31 stycznia 2023 roku,

czyli łącznie 4 lata 29 dni.

Z kolei do okresów nieskładkowych wnioskodawcy został zaliczony łączny okres 2 lat 1 miesiąc i 15 dni, który ograniczony do 1/3 składkowych wyniósł 1 rok, 4 miesiące i 10 dni.

(karta przebiegu zatrudnienia – k. 41 akt rentowych ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz w załączonych aktach rentowych. Autentyczność tych dokumentów nie była kwestionowana w toku postępowania sądowego przez żadną ze stron, a zatem stanowią wiarygodne źródło dowodowe.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 3 k.p.c. pominął wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o przesłuchanie wnioskodawcy na okoliczność stanu zdrowia, uznając go za nieprzydatny i nieistotny dla rozpoznania sprawy. Przede wszystkim wskazać należy, że odwołujący w odwołaniu, ani w toku postępowania nie kwestionował wniosków orzeczniczych Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 kwietnia 2023 roku, zatem brak jest uzasadnienia dla przeprowadzenia tego dowodu. Poza tym wnioskodawca nie wyczerpał właściwej procedury odwoławczej w stosunku do orzeczenia Lekarza Orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem nie złożył od niego sprzeciwu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, co oznacza, że akceptował wnioski orzecznicze Lekarza Orzecznika i się z nimi zgadza.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie natomiast pozostaje to, czy wnioskodawca legitymował się w dniu powstania niezdolności do pracy lub w dniu złożenia wniosku wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym. Nawet, gdyby ustalić, że niezdolność powstała u wnioskodawcy innego dnia, to nadal nie legitymowałby się on 5 letnim okresem składkowym i nieskładkowym w okresie ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, biorąc pod uwagę przerwę w okresach składkowych pomiędzy 1 listopada 2003 roku a 31 sierpnia 2017 roku.

Podkreślić także należy, że w toku procesu nie zostały przedłożone żadne dokumenty, które potwierdzałyby, że wnioskodawca legitymuje się dłuższym niż ustalony przez organ rentowy stażem ubezpieczeniowym, który uprawniałby go do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołujący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie podnosił zresztą takich okoliczności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1251), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 okresy ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3–8 i pkt 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11, 12 i pkt 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15–17 oraz art. 7 pkt 1–3, pkt 5 lit. a, pkt 6 i 12, oraz w okresach pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych lub zasiłku dla opiekuna określonego w przepisach o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów;

4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (ust. 2).

W oparciu o art. 12 ust. 1 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Stosownie do art. 58 ust. 1 powyższej ustawy, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Na mocy ust. 2 art. 58 okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej oraz okresów pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych lub zasiłku dla opiekuna określonego w przepisach o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Zgodnie zaś ust. 4 art. 58, przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 14 ust 1 w/w ustawy, oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia:

- 1) daty powstania niezdolności do pracy,
- 2) trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy,
- 3) związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami,
- 4) trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- 5) celowości przekwalifikowania zawodowego

- dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Warunki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych muszą być spełnione łącznie w chwili wydania decyzji przez organ rentowy. W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do tej renty sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (wyrok Sądu Najwyższego z 12 lutego 2009 roku, I UK 193/08 LEX nr 725014).

Jak stanowi art. 7 pkt 1 ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, okresami nieskładkowymi są następujące okresy:

1) pobierania:

a) wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów Kodeksu pracy,

b) zasiłków z ubezpieczenia społecznego: chorobowego lub opiekuńczego,

c) świadczenia rehabilitacyjnego,

d) świadczeń wymienionych w lit. b i c po ustaniu obowiązku ubezpieczenia.

Natomiast w świetle art. 5 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, następujące okresy:

1) składkowe, o których mowa w art. 6 okresy składkowe;

2) nieskładkowe, o których mowa w art. 7 okresy nieskładkowe.

Przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych (ust.2 w/w ustawy).

W niniejszej sprawie odwołujący nie zgłosił żadnych konkretnych zastrzeżeń względem zaskarżonej decyzji. Odwołujący nie kwestionował ustaleń lekarza orzecznika ZUS z dnia 19 kwietnia 2023 roku, na podstawie którego ustalono, że jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 31 grudnia 2023 roku, a data powstania całkowitej niezdolności do pracy to 13 października 2022 roku. Nie kwestionował również ustalonych okresów składkowych i nieskładkowych. Podniósł tylko, że skoro został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy, to powinien otrzymać prawo do renty. Ponadto pracował od września 2017 roku do stycznia 2023 roku, w tym czasie przebywał też na zwolnieniu lekarskim. Natomiast w okresie od dnia 21 maja 2023 roku do 13 czerwca 2023 roku przebywał w szpitalu, gdzie przeszedł operację nogi po ugryzieniu przez psa.

Podkreślenia wymaga, że wszystkie okresy, o których mowa w treści odwołania zostały uwzględnione przy rozpatrywaniu wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, co wynika z załączonej do kat ZUS karty przebiegu zatrudnienia.

Wnioskodawca reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie podnosił, że ZUS nieprawidłowo ustalił te okresy, nie wnioskował o zaliczenie innych okresów, nie zgłosił również żadnych wniosków dowodowych na ta okoliczność.

Bezspornym jest, że skarżący pobierał zasiłek chorobowy. Organ rentowy wprawdzie uwzględnił te okresy jako nieskładkowe, ale w zmniejszonym wymiarze stosując wskazaną wyżej zasadę określoną w art. 5 ust 2 ustawy emerytalnej. Zatem, zgodnie z regułą proporcjonalności okresów nieskładkowych do składkowych wyrażoną w art. 5 ust. 2 ustawy emerytalnej, niemożliwe byłoby powiększenie wymiaru ogólnego stażu ubezpieczonego o jakikolwiek dodatkowy okres nieskładkowy, skoro uwzględniono już maksymalny okres nieskładkowy, którego wymiar wynikał z udowodnionego okresu składkowego.

Zgodnie z art. 3 k.p.c., strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody, zaś z treści art. 232 k.p.c. wynika, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powyższego nie zmienia możliwość prowadzenia przez Sąd postępowania dowodowego z urzędu. Z kolei art. 6 k.c. stanowi, że strona w procesie winna dowodzić swoich racji, a nie tylko przedstawiać swoje poglądy. Zatem na skarżącym spoczywał obowiązek udowodnienia okoliczności, z których wywodził skutki prawne.

Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym tutejszy Sąd doszedł do przekonania, że stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonych decyzjach jest prawidłowe, a zatem skarżącemu nie przysługuje prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. ZUS zasadnie przyjął, zgodnie z art. 57 ust. 2 ustawy emerytalnej, że na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu na dzień przed powstaniem niezdolności do pracy tj. od 13 października 2012 roku do 12 października 2022 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych oraz 1 rok 8 miesięcy i 21 okresów nieskładkowych. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 10 dni. Natomiast na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu na dzień przed zgłoszeniem wniosku tj. od 23 lutego 2013 roku do 22 lutego 2023 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 5 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata i 2 dni okresów nieskładkowych, które ograniczone do 1/3 udowodnionych okresów składkowych przyjęto w wymiarze 1 rok, 1 miesiąc i 20 dni. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 6 miesięcy i 20 dni. Łączny udowodniony okres składkowy wyniósł 4 lata i 29 dni.

Z tych też względów Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania jako bezzasadne, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd przyznał ze Skarbu Państwa kasy Sądu Okręgowego w Łodzi adwokatowi S. G. kwotę 221,40 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, dzieląc treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 23.04.2020 r., SK 66/19, w którym stwierdzono, że analiza statusu adwokatów i radców prawnych oraz ich roli w postępowaniu, w którym występują jako podmioty powołane z urzędu i zobowiązane do zastępstwa prawnego, prowadzi do uznania, iż różnicowanie ich wynagrodzenia poprzez obniżenie, w stosunku do wynagrodzenia, jakie otrzymaliby, gdyby występowali w sprawie jako pełnomocnicy z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia. Dzieląc w całości w/w stanowisko Trybunału Konstytucyjnego należało zatem orzec o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w niniejszej sprawie z urzędu na podstawie § 15 ust. 2 i § 4 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 18 ze zm.) a także treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2023 r. poz. 1964).